

ИВАН БУНИН В КЪСЕН ЧАС В ПОЛЕТО БЯХМЕ С НЕЯ...

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

В късен час в полето бяхме с нея.
Устните ѝ трепетно допрях...
„Искам от любов да полудея!
Груб бъди, та чак да ме е страх!“

После, уморена, кротко рече:
„Ах, приспи ме, миг покой ми дай,
бурно ти не ме целувай вече,
до гърдите си ме приласкай.“

Грееха разискрени звездите,
лъхаше уханната роса.
Ласкаво докосвах аз очите,
бузите и меката коса.

Тя заспа като дете, притихна.
След това въздъхна в сън блажен.
Сепна се, на нещо се усмихна
и отново се притисна в мен.

Дълго мрак тежеше над полето,
дълго над съня ѝ бдях в нощта...
А след туй на златен трон в небето
тихо, неусетно заблестя

утрото — хлад лъхна над полята...
Кротко я разбудих, с шепнещ глас,
и в степта червена, през росата
до дома ѝ я изпратих аз.

1901

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.